

Geen telefoon, winkel of bus, niets dus

De eerste bewoners van de Alexanderpolder waren pioniers. Ze kozen voor iets nieuws. Ze gingen wonen in hoge flats met verder niets. Voor hun komst waren er water, natuur, boederijen, dijken, gemalen, dijkwoningen, kortom alles dat er nu niet is.

Vooral in de zomer is fietsen rond de Rotte populair onder vele Rotterdammers. Zij kunnen zich wellicht een voorstelling maken hoe het vroeger was. De rivier, waarnaar deze stad is vernoemd, is het voornaamste restant van toen. Als die fietsers het pas verschenen boek 'De Prins Alexanderpolder en Rotterdam' lezen, zullen ze beseffen dat ze over historische grond rijden. Vooral als ze ook nog die ene oude boerderij zien. Het goed geïllustreerde boek gaat ver terug. Tweeduizend jaar voor Christus woonden er al mensen. En nu meer dan ooit. 93.000 inwoners, evenveel als in Leeuwarden. In 1961 werd de eerste paal geslagen. In 1963 kwamen de eerste bewoners, voornamelijk uit Rotterdam, vaak gezinnetjes/stelletjes die vanwege de woningnood op zolder bij hun ouders woonden. Er waren geen winkels, evenmin goede wegen of openbaar vervoer en de PTT bleef in gebreke, dus ook geen telefoon. Lastig, voor een arts. De huren waren hoog. Je kon er niet zo maar gaan wonen. Je moest een fatsoenlijk burger zijn. Wie zich had ingeschreven, kreeg vooraf een inspectrice op bezoek.

Toilet

Mevrouw Coenen woont al 33 jaar in Ommoord, eerst in een flat en later in een eengezinswoning. "Ik heb nog meegemaakt dat er een maatschappelijk werker kwam kijken hoe ik woonde, hoe ik eruit zag. Er werd echt gekeken of je dat huis wel toegewezen kreeg. De inspectrices moesten ook altijd naar het toilet. En mag ik boven even je kamers zien hoe groot je woont? Tegelijkertijd keken ze goed rond. Naderhand hoorde je dat van iedereen. We kenden ook mensen, die werden afgewezen."

Over de verbindingen met de stad was veel te doen. Pas in januari 1971 kwam er de eerste busverbinding met de stad. Lijn 37 reed één keer per uur. Levensmiddelen werden lange tijd gekocht bij bakkers, melk- en groenteboeren die aan huis kwamen. In 1968 was er het eerste postkantoor. Over de metro werd eindeloos gedebatteerd. Moest die onder- of bovengronds? Iedereen weet hoe die discussie is afgelopen. Ook was er weinig vermaak voor de jongeren. Een voetbalclub of andere

De busbaan bij het Albert Schweitzerplantsoen. Tien jaar later rijdt hier de metro. Foto uit het boek *De Prins Alexanderpolder en Rotterdam*

sportverenigingen waren er niet. Vanaf het begin in 1963 namen bewoners zelf het initiatief.

Alexandria '66

Als eerste kwam er een speeltuin, tussen de Hanrathstraat en de Berlagestraat. Een trapveldje in de buurt werd zo druk bespeeld dat buurtbewoners in 1966 sportvereniging Alexandria '66 oprichtten. Tot die tijd probeerden sportverenigingen in Rotterdam zo veel mogelijk leden uit 'De Polder' te

werven, in de hoop dat ze konden verhuizen naar een gloednieuw complex. Intussen moesten de voetballers van Alexandria '66 hun wedstrijden ver weg spelen op Laag Zestienhoven. Nadat de lokale kranten daar ophef over maakten, kreeg Alexandria '66 in 1969 de beschikking over eigen velden. Een enorme ledenaanwas was het gevolg.

Vooral de pioniers van de Alexanderpolder namen veel initiatieven,

waarvan velen nu nog de vruchten plukken. De Oud-Rotterdammer is benieuwd naar hun ervaringen en van de 'Polderaars', die er hun jeugd hebben doorgebracht.

Dirk Mellema

Bron: het boek *De Prins Alexanderpolder en Rotterdam*, ondertitel *Van veenmoeras tot polderstad*, uitgever Wbooks, prijs € 19,95, isbn 978.90.400.0760.6, info: www.hvpa.nl